

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 206. szám
1989. szeptember 1., péntek

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEVEDI LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ara: 4,30 forint

Ingatlanok, tartozások, befektetések

Negyvennégyen maradtak

Egy maratoni tanácsulésről jelentjük

Feltűnően hézagosságok voltak a széksorok, amikor elkezdődött a városi tanács tegnapi ülése: 14-en bejelentetten, 18-an „igazolatlannal” voltak távol. Közülük páran idővel megérkeztek, így részesei lettek a megyei tanácsban korábban megüresedett három tanácsági hely jelöltjeinek állításában és választásában. Szegedet a megyei testületben ezentúl Bartha István, Dékány Géza és Tóth Csaba képviseli majd.

A tanácsulésen egyebek közt a városi erő környezeti ártalmakról, a köztisztaság helyzetéről készült összefoglalót vitatták meg — ezt lapunkban korábban már ismertettük, a hozzászólók észrevételeit pedig későbbi cikkeinkben hasznosítjuk. A további napirendek közül most a közérdekű kérdésekre számot tartókról írunk részletesebben.

Ptk kontra földtörvény

A Pénzügyminisztérium felhatalmazása kellene ahhoz, hogy a városi tanács — a magyar állam nevében — pert indíthasson a KISZ jogutódja ellen az újszegedi ifjúsági központ (KISZ-tábor) tulajdonjogának átruházása, az adásvételi szerződés törvénytelenége miatt. Amint a meghatalmazást a pénzügyminisztériumi államtitkár nem adta meg, arra hivatkozva, hogy a szerződés az akkor hatályos földtörvény alapján kötött. Igaz, a júniusi ülésen a Parlament megszüntette a társadalmi szervezetek által kezelt állami ingatlanok átruházásával kapcsolatos jogszabályi ellentétet (a polgári törvénykönyv és a földtörvény között), ám a módosítás csak július elsején lépett hatályba.

Jogilag tehát most már nem támadható az ügylet, így más módon kell keresnie a megoldást a városi tanácsnak. Tóth Károly javaslatára felkérte Rózsa Edit országgyűlési képviselőt, hogy interpelláljon a Parlament legközelebbi ülésén. A Csongrád Megyei Bíróság szerint egyébként jogilag semmisnek nyilvánítható a szerződés, a Fidesz képviselőjének véleménye pedig: közérdeket sértő volta miatt mondják semmisnek az átruházási ügyletet!

Következetesség és méltányosság

A pénzügyi osztály félévi mérleget készített arról, mennyi hátralékkal tartoznak a város lakói és gazdálkodó szervezetei a tanácsnak, illetve a közüzemi vállalatoknak. Az illeték- és adótartozásoké a kétes elsőség — olvastuk a jelentésben, melynek számszerű adatait összegezve megállapítható: már 85 millió forintnál több a hátralék. Eből 17 milliónál többel „részesedik” a városgazdálkodási vállalat, a legkevesebbel, 751 ezer forinttal pedig a Démász, melynek nyilvánvalóan azért kevesebb az adósa, mert a nem fizetők könnyűszerrel kizárhatók a szolgáltatásból.

A tartozások behajtásának következetessége és a méltányos eljárás követelménye nem választható el egymástól — ez az alapelv érvényesül a hátralékok követelésékor, hiszen maguk a jelentés készítői is tudják: a fizetési morál csökkenése az életszínvonal romlásának következménye. (Igaz viszont, hogy a tartozások nagyobb mértékben növekednek, mint

amilyen ütemben rosszabbodik az adósok vagyoni helyzete. Nem arról a 20 szegediről van szó persze, akire 1987 decemberében 21 millió forint jövedelemadót kellett kivetni...)

Fizet a minisztérium — de mennyi?

Miképp térül meg a tanácsnak az az 54 millió forintos ráfordítás, amellyel annak idején „beszállt” a Komócsin téri pártszékház felújításába? A többfordulós rendezés részleteit ismerik az olvasók, most arról adhatunk hírt, hogy megkötötték a kezelői jog átvételéről, átadásáról szóló szerződés. Ennek részletei: az MSZMP megyei bizottsága a tanács rendelkezésére bocsátja a Rákóczi téri épületet. (Értéke 108 millió forint.) Mivel ez a szárny egyetemi képzési céloknak megfelel, a tanács átadja a kezelői jogot az egyetemnek. A 108 millióból a Művelődési Minisztérium 54 milliót fizet a tanácsnak (ez a pártszékházi kompenzáció!), a fennmaradó összeg pedig a JATE jelképes támogatása — ez a pénz ugyanis csak papíron létezik. Mivel a középiskolások elhelyezését is meg kell oldani, az egyetem segítséget nyújt a középiskolások beiratkozásához úgy, hogy 1990-ben és 1991-ben 1-1 pluszosztályt indít a

Ságvári Gimnáziumban, és a IV. évfolyam végéig megteremtí az oktatási feltételeket.

Leginkább a feltett kérdések sugallták — pedig a kérdések legelőkelőbbje sajtósággal nem is a tanács tag volt —: többen nem egészen értik, annyi év múltán miért ugyanannyit kap vissza a lakóház-felújítási alap, mint amennyit kivettek onnan. Többen utaltak rá: az inflációs hatást aligha ellensúlyozza, hogy a Ságvári két osztályt vállal. Mások a JATE kivételezett helyzetét vitatták — végül azonban a szavazáskor jóváhagyták az MSZMP megyei bizottsága és a város, valamint a város és az egyetem közti szerződéseket.

Még egy ingatlanról kapott tájékoztatást a testület: az alsóvárosi kolostor ügyében a tanács elnöke, Csonka István és Gyulay Endre megyéspüspök írt alá megállapodást, miszerint a város az egyházközség rendelkezésére adja és az év végéig kiúrti a szociális otthon épületét.

Vállalkozni vagy sem?

A címbeli kérdés nem újkeletűen foglalkoztatja a tanács tagjait, és várhatóan nem is rövid távon. Az államháztartási reformról nap-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Magyar—NDK megbeszélések Berlinben

Ausztria feloldotta a vízumkényszt

Horn Gyula külügyminiszter az NDK kormányának kezdeményezésére csütörtökön látogatást tett Berlinben. Megbeszélést folytatott Oskar Fischer külügyminiszterrel és Günter Mittaggal, a NSZEP Politikai Bizottságának tagjával, a KB titkárával.

A berlini tárgyalásokon kifejtett NDK-álláspontra válaszul Horn Gyula hangsúlyozta, hogy a magyar kormány változatlanul a két német állam megállapodásától várja az ügy rendezését.

A magyar külügyminiszter egyúttal aláhúzta: magyar részről csak olyan megoldási módokat tekintünk megvalósíthatónak, amelyek összhangban állnak a Magyar Népköztársaság emberi jogi nemzetközi kötelezettségeivel és humanitárius politikai gyakorlatával. A fentiek szellemében Horn Gyula az NDK-fellel

Bécs a hazánkban „veszteglő” keletnémetek továbbutazását kívánja segíteni

ismertette azokat a tervezett konkrét magyar lépéseket, amelyek az ügy mielőbbi megoldásához vezethetnek. A tárgyalófelek megállapodtak a további kétoldalú konzultációk folytatásáról.

Ausztria úgy döntött: ideiglenesen feloldja a vízumkényszt az NDK-beli állampolgárokkal szemben, hogy megkönnyítse ezzel a Magyarországon „veszteglő” ezrei számára az átutazást az NSZK-ba — jelezte be csütörtökön Bécsben az osztrák külügyminisztérium egyik szóvivője.

A tisztségviselő elmondta: ezt az intézkedést egy olyan osztrák törvény értelmében hozták, amelyet „katasztrófák”, vagy sürgősen megoldandó „humanitárius” problémák esetén kell alkalmazni. A vízumkényszt feloldása azokra a személyekre vonatkozik, akik csupán NDK-papírokkal rendelkeznek. Azok, akik az NSZK budapesti nagykövetségén kiadott nyugatnémet útlevél birtokában vannak, ugyanúgy léphetnek Ausztria területére, mint bármely nyugatnémet állampolgár.

Csapatkivonásokat Európából

Király Zoltán javaslata — Raffay Ernő a „közös ellenségről”

Az európai országokban állomásozó idegen csapatok teljes kivonására tett javaslatot Király Zoltán országgyűlési képviselő. Javaslataiban szorgalmazza, hogy a volt szövetséges hatalmak és az érdekelt országok, vagy a helsinki záróokmányt aláíró államok külügyminiszterei még 1989-ben Budapesten, vagy Nyugat-Berlinben kezdjenek tárgyalásokat annak érdekében, hogy 1995-re valamennyi európai országból távozzanak az ott állomásozó idegen csapatok. Ezzel egyidejűleg pedig a NATO-t és a Varsói Szerződést létrehozó országok kivonhatnák a két katonai tömb megszűnését.

A most nyilvánosságra hozott javaslatot csütörtökön a Parlamentben ismertette Király Zoltán az újságírókkal. A képviselő elmondta: reméli, hogy hatásos lehet egy

ilyenfajta népi diplomáciai kezdeményezés, főként, ha minél több szervezet, párt, politikai tömörülés és állampolgár csatlakozik a felhíváshoz. Hozzátette: a kezdeményezéshez jó alkalomként szolgál a második világháború kitörésének 50. évfordulója, hiszen — mint hangsúlyozta — Európában ugyanegyvennégy esztendeje béke van, ám ez a béke folyamatosan megújításra szorul. Ennek során pedig fontos lenne mindkét oldalon az ellenségekkel való végérvényes szakítás.

A Magyarországon állomásozó szovjet csapatok kivonásáról Király Zoltán úgy vélekedett, hogy ezt csak az összeurópai rendezés keretében illeszkedhetne megvalósítani.

A sajtótájékoztatón Király Zoltán javaslatának ismertetése mellett bejelentették

az ugyancsak az ő felvetése nyomán szerveződött ellenzéki képviselői csoportosulás létrejöttét. Az ellenzéki frakcióhoz csatlakozott a közelmúltban a parlamenti pótválasztások során mandátumhoz jutott három képviselő, Roszik Gábor, Debreczeni József, Raffay Ernő, s rajtuk kívül Bánffy György is.

Ezzel kapcsolatosan Király Zoltán kifejtette: a parlamentarizmushoz elengedhetetlenül hozzátartozik egy, az oppozíció felvállaló csoport léte. Ugyanakkor a jelenlegi átmeneti időszakban fontos, hogy az ellenzéknek legyen parlamenti képviselője. Hozzáfűzte azonban, hogy a parlamenti ellenzék tevékenysége nem jelenti az Ellenzéki Kerekasztal egyetemes képviselőit a Tisztelet Ház falai között.

Az újságírók kérdéseire válaszolva Roszik Gábor elmondta azt is, hogy bár a pótválasztások során mandátumhoz jutottak valamennyien a Magyar Demokrata Fórum tagjai, ez nem jelenti azt, hogy úgymond az MDF politikai szövetségei kívánnának lenni a Parlamentben. Ezt erősítette meg Raffay Ernő is, aki annak a véleményének adott hangot, miszerint az ellenzéki képviselőknek valamennyi ellenzéki politikai erő nevében kell fellépniük — mindaddig, amíg közös az ellenfelük. A közös ellenfél pedig nem más — hangsúlyozta a képviselő —, mint „az országot tönkretévő kommunista hatalom”.

Az újonnan megválasztott MDF-tag képviselők — ugyancsak a kérdésekre reagálva — elképzelhetetlennek tartották, hogy bármiféle paktum létrejöhetne az MDF és az MSZMP reformszárnya között. Még azt is kizártnak ítélték, hogy a választásokat követően koalícióra lépne egymással a két politikai erő, főleg, ha az MSZMP továbbra sem szabadul meg azoktól a csoportjaitól, amelyek egyértelműen konzervatív, dogmatikus irányvonalat képviselnek. (MTI)

A feltaláló biztos volt a dolgában

Kiállta az első próbát a Celladam

A hibahatáron belül

Érez-e vizsgadrukkot — kérdezte az MTI tudósítója Kovács Adám feltalálót a csütörtöki nyilvános értékelés előtt, amelyen a Celladam teszt reprodukálhatóságát vizsgálták. Nem, — válaszolta a feltaláló — biztos vagyok a dolgomban.

A feltalálónak igaza lett, magabiztossága megalapozott volt: a teszt reprodukálhatósága a nyilvánosság előtt bizonyosodott be.

A Celladam teszt vizsgálata azért került sor, mert Paál Tamás, az Országos Gyógyszerészeti Intézet főigazgatója hónapokkal ezelőtt nyílt levélben kérte Kovács Adámtól, hogy a tesztet közösen, a nyilvánosság előtt értékeljék. Ez ügyben június elsején ülték először asztalhoz, s állapodtak meg arról, hogy elsőként a teszt reprodukálhatóságát vizsgálják, vagyis azt, hogy ugyanannak az embernek a vérmintáira

ugyanúgy jelez-e a teszt. A bizonyítás során összesen 113 embertől vettek 5-5 vérmintát a Celladam Dalszínház utcai Diagnosztikai Laboratóriumában. A közjegyző által hétjegyű kódszámmal ellátott mintákat zárt borítékban letétbe helyezték, s a vérmintákat összekeverték, hogy személyhez tartozásukat ne lehessen azonosítani. Csütörtökön az Országos Gyógyszerészeti Intézetben a nyilvános értékelésen — amelyen részt vett Paál Tamás, az OGYI főigazgatója, Petrányi Győző, egyetemi tanár, az Országos Haematológiai és Vértranszfúziós Intézet vezető helyettese, Hamvas József, az OGYI főigazgató-helyettese, Csekey Éva,

az OGYI tudományos titkára, Kovács Adám feltaláló, Réthory Lajos immunológus professzor és Papp Károly vegyészmérnök, valamint Vértesi András, a Celladam Kísérleti Diagnosztikai csoportjának vezetője — Erdélyi Anita közjegyző felbontotta a zárt borítékokat, és ezzel megkezdődött a kódok feloldása, azaz a kódok és a hozzájuk tartozó vérminták azonosítása. A majd 2 órán át tartó művelet számítógépen végezték, amelynek végén kiderült, hogy a tesztek 88,3 százalékban kiállták a próbát, vagyis megbízhatóak. Az előzetes megállapodás szerint maximum 15 százalékos hibát fogadhattak el.

A teszt-próbáról Paál Ta-

más írásban adott nyilatkozatot a sajtó számára, amelyben megállapítja, hogy a teszt ellenőrzésének második, fontosabb lépése még ezután következik, amikor azt kell megvizsgálni, hogy valóban immunrendszer-egyensúlyt, vagy valamilyen más testi állapotot jelez-e?

Ebben a második lépésben az OGYI már nem kíván résztvenni, mert ez immunológiai szakkérdés. A továbbiakban az OGYI a Celladam injekció hasonlóan pártatlan és objektív értékelésének megszervezésével foglalkozik majd. Paál Tamás végül hangsúlyozta: a mostani vizsgálattal mindkét oldalnak sikerült bebizonyítani, hogy nyilatkozatháború helyett lehetséges és érdemes olyan objektív ellenőrző vizsgálatot szervezni, aminek eredményét utólag nem kérdőjelezheti meg senki. (MTI)